

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1902.

Treść: (11—17.) 11. Obwieszczenie o zmianach w wykazie komor. — 12. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu L elektromierzy. — 13. Ustawa, dotycząca się częściowej zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane. — 14. Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1376, dotyczących się uwalniania od stępli i należitości z powodu dzielenia się w Dalmacji gruntami gminnymi pod uprawę zdatnymi. — 15. Rozporządzenie, dotyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorum Sądni przemysłowego w Teplicach i ich zastępcom. — 16. Rozporządzenie, dotyczące się należitości funkcyjaryuszów dozoru więźniów przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin. — 17. Obwieszczenie o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu LIII elektromierzy.

11.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. stycznia 1902, o zmianach w wykazie komor.

W nowym wykazie komor i przykomorków ustanowionych na obszarze cłowym austriacko-węgierskim, który wydany został rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1901, czyni się następujące zmiany:

Strona 34, l. 10: Komora pomocnicza I. klasy w Niepołomicach z delegacją w Sierosławicach podlega teraz Dyrekcji skarbowej powiatowej w Krakowie.

Strona 34, l. 18: Oddział straży skarbowej w Jarosławiu nie sprawuje już czynności delegacji Komory głównej i Urzędu podatkowego w Przemyśle. Odnośny dopisek trzeba więc przekreślić.

Strona 34, l. 22: Przykomorek w Czerkowitzach wymieniony obok Komory pomocniczej II. klasy w Stojanowie został zwinieity, przeto ustęp odnośny należy przekreślić.

Böhm r. w.

12.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. stycznia 1902, o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu L elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i w wykonaniu przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag pozwolił przyjmować stanowczo do urzędowego uwierzytelniania typ L elektromierzy, który dotychczas aprobowany był tylko prowizorycznie (porównaj obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1901, Dz. u. p. Nr. 156).

Opis szczegółowy rzeczonoego typu ogłoszony będzie później.

Typ elektro- mierzy	Aprobo- wany		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System prze- wodowy	Znamiona	Zamknięcie urzę- dowe plombami; ilość plomb
	stanow- czo	próbowo- rycznie					
L	1		Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Dwuprze- wodowy	Jak typ VIII, tylko z innymi oporami w odgałęzieniu, inną tarczą hamulco- wą i z kollektorem dostępnym dla do- starczyciela prądu. Przedstawiony przez Spółkę akcyjną „Danubię“ w Wiedniu, wyrabiającą przyrządy do wytwarzania gazu, oświe- tlania i pomiaru.	2

Call r. w.

13.**Ustawa z dnia 10. stycznia 1902,**

tycząca się częściowej zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Termin, ustanowiony w §. 2 ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, w ciągu którego budowle przebudowane, uzyskujące przedłużone uwolnienie od podatku czynszowego, powinny być do użytku przysposobione, przedłuża się na dalsze lat 10 dla budynków wymienionych w wykazie do rzeczonej ustawy dołączonym pod l. 7 i 17 przy placu Dominikańskim Nr. or. 2 (Nr. kons. 197) i przy ulicy Jezuickiej Nr. or. 2 (Nr. kons. 18).

Artykuł II.

Postanowienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, łącznie z przedłużeniem terminu zawartym w artykule I, zastosowane być mają także do budynku znajdującego się w Bernie przy ulicy Ujeżdżalni Nr. or. 4 (Nr. kons. 417/579) [tak zwana ujeżdżalnia krajowa].

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Meniu Ministrowi skarbu.

Mürzsteg, dnia 10. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

14.**Ustawa z dnia 10. stycznia 1902,**

o przedłużeniu mocy obowiązującej postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 115, tyczących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacyi gruntami gminnymi pod uprawę zdątnymi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 115 a tyczących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacyi gruntami gminnymi pod uprawę zdątnymi, która ustawą z dnia 12. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 52, została im na nowo nadana na czas aż do 31. grudnia 1901, przedłuża się na następne dziesięciolecie, licząc od dnia 1. stycznia 1902.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Mürzsteg, dnia 10. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

15.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. stycznia 1902,**

tyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorum Sądu przemysłowego w Teplicach i ich zastępcom.

Kwotę wynagrodzenia za ubytek w zarobku, jaka na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 113, przyznana została asesorum Sądu przemysłowego w Teplicach, wybranym z ciała wyborczego robotników, tudzież zastępcom tych asesorów z tegoż ciała wybranym, podwyższa się na zasadzie §. 13go ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 z dwóch koron za pół dnia na trzy korony a z czterech koron za cały dzień na sześć koron, kwot zaś tych na jeszcze mniejsze części dzielić się nie będzie.

Koerber r. w.
Spens r. w.

Böhm r. w.
Call r. w.

16.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 15. stycznia 1902,**

tyczące się należności funkcjonariuszów dozoru więźniów przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin.

§. 1.

Funkcjonariusze dozoru więźniów, gdy są wysyłani w sprawach służbowych nie wynikających bezpośrednio z szczególnych obowiązków służbowych w służbie przy więźniach, strażniczej i dozorczej, tudzież, gdy odbywają podróż z powodu czasowego przeznaczenia do innego miejsca i z powodu przesiedlenia zarządzanego z urzędu a bez podwyższenia pensyi, mają być uważani za równych woźnym sądowym i mają przeto prawo do należności ustanowionych w rozporządzeniu Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165, pod warunkami tamże przepisanyymi.

Gdy wysyłani są w sprawach łączących się bezpośrednio ze służbą strażniczą i dozorcą, tudzież z właściwą służbą w więzieniach i zakładach karnych, stosują się do nich postanowienia powyższego rozporządzenia z następującymi zmianami.

§. 2.

Za kursa, jakich wymaga jednostajny bieg służby, jako to na kupno żywności, w celu odebrania i przyniesienia materiałów do pracy, wyrobów pracy, posyłek pocztowych itp., tudzież za towarzyszenie więźniom do codziennych miejsc pracy poza obrębem zakładu a względnie więzienia lub z zakładu karnego do najbliższego sądu, do Władzy policyjnej, stacyi szupańniczej itd. nie należy się w ogóle, bez względu na odległość, ani drożne, ani dennie.

Tylko w takim razie, jeżeli według zachodzących stosunków należy użyć jakiegoś przyboru do przewozu zbiorowego i jeżeli go rzeczywiście użyto. zwraca się kosztą jazdy tym przyborem.

W razie eskortowania więźniów do innych sądów lub zakładów karnych, do szpitali, tudzież w razie prowadzenia oddziałów więźniów w odleglejsze okolice celem wykonania tam jakiejś pracy, eskortujący funkcjonariusze dozoru, jakoteż wysłani na ogłęd lub gdy sami wracają, mają prawo tylko do zwrotu kosztów jazdy tymi przyborami przewozowymi, których w takich przypadkach wolno używać dla przewiezienia więźniów, tudzież do dennego za czas podróży, pod warunkami przepisanyymi w rozporządzeniu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165.

§. 3.

Jeżeli oddziałów więźniów zatrudnionych poza zakładem karnym nie można odprowadzać na obiad do zakładu (więzienia), przyznaje się dozorcąmu je funkcjonariuszom, bez względu na rangę, jako wynagrodzenie za żywienie się poza domem, zamiast dziennego ustanowionego w rozporządzeniu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165, wyższe po jednej koronie za dzień.

Gdy zaś takie oddziały muszą nocować poza obrębem zakładu i w ogóle, gdy się je umieszcza na czas dłuższy poza obrębem siedziby zakładu karnego (więzienia sądowego), w takim razie odkomenderowanym funkcjonariuszom dozoru należy się za dni pobytu zamiejscowego, z wyłączeniem dni podróży (§. 2), kwatera skarbową, i nadto większe żywyne, a mianowicie starszemu dozorczy po dwie korony, dozorczy po jednej koronie 50 halerzy za dzień.

Zezwolenie na dalsze podwyższenie kwoty żywnego aż do najwyższej kwoty po dwie korony 50 halerzy dla starszego dozorczy a po dwie korony dla dozorczy, lub zezwolenie na dostarczanie całego lub częściowego żywienia w naturze takim funkcjonariuszom dozoru odkomenderowanym na czas dłuższy do zamiejscowych prac więźniów, zastrzeżone jest Ministerstwu sprawiedliwości.

Böhm r. w.

Spens r. w.

17.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. stycznia 1902,**

o prowizorycznem pozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu LIII elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu prze-

pisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (rozdział V, punkt 21), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag pozwolił przyjmować prowizorycznie do urzędowego uwierzytelniania typ LIII elektromierzy.

Opis szczegółowy rzeczonoego typu ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcia urzędowe plombami; ilość plomb
	stanowczo	prowizorycznie					
LIII	.	1	Elektromierz Union, Ferrarisa	Prąd wirowy	Trojprzewodowy	Kombinacja dwóch elektromierzy typu XLVI. z wspólną osią rotacyjną. Przedstawiony przez Austriacką Spółkę elektryczną Union w Wiedniu.	2

Call r. w.